Grundlag for snerydningen.

Lovgivningen 22. april 1904:

I kommentarerne til den nye lov om snekastning, fremføres følgende

Ved Lov Nr. 95 af 22. april 1904 foretages der ret væsentlige ændringer i de tidligere snekastningslove, idet loven af 9. april 1891 ændres for §§ 5, 6, 7 og 8 vedkommende, hvorefter de ændringer, som denne Lov har undergået ved Lov af 7. april 1899, Bekendtgørelse af 27. april 1900 og nu sidst ved nærværende lov, er sammenarbejdet til en samlet Lov om Snekastning, dateret 22. april 1904 og givet nr. 96.

Hovedindholdet af disse ændringer er, at snekastningsbyrden fordeles på ejerne eller brugerne af de i sognekommunen liggende faste ejendomme enten i forhold til den værdi, hvortil disse er satte til betaling af ejendomsskyld til kommunen (Skyldværdi) eller til folkeholdet.

6000 Kr. i skyldværdi sættes lige med 1 mands folkehold. Folkehold lægges til grund for beregningen, når snekastningsydelsen overskrider ydelsen efter skyldværdi. Har vurdering til ejendomsskyld ikke fundet sted, foregår fordelingen mellem ejer og bruger efter sognerådets skøn under påanke til amtsrådet.

Bor Ejeren af en skovstrækning ikke i kommunen, kan han inden hvert års 15. oktober forlange sig fritaget for at stille mandskab til snekastning imod en af amtsrådet for 3 år ad gangen fastsat betaling for hver mand, han skulle have stillet.

Skolelærere medtages ikke ved ansættelse til snekastning som brugere af deres embedsbolig med tilliggende. Kan ejere eller brugere ikke ansættes til snekastning efter de gældende regler, kan der dog afkræves dem 1 snekastningsdag hver vinter.

Dette var de simple regler for snerydningen. Næsten alle i det lille samfund var involverede i processen.

Selvom snekastning var hårdt arbejde, blev det i nogen grad betragtet som en form for social stimulation.

Erindringer om snekastningssituationer med den lokale vognmands lastbil med måske 30 glade skoledrenge på ladet sammen med 3 tons strøsand, og 10 granvoksne bønderkarle som ballast på sneploven (der dengang ikke indeholdt nogen form for hydraulikkomponenter), antyder til fulde det lokalsamfundsmæssige sammenhold, der etableredes i vintrenes snekaos.